

Obsah

Seznam zkratk	13
Předmluva	17
A. Říční právo	21
Kapitola 1: Odpovědnost v mezinárodní říční přepravě	23
1.1 Úvod do problematiky	23
1.2 Odpovědnost v říční přepravě podle vnitrostátního práva	26
1.2.1 Odpovědnost správce vodní cesty	26
1.2.2 Odpovědnost provozovatele pozemní části přístavu a správce vodní cesty k zajištění bezpečného provozu přístavu	27
1.2.3 Odpovědnost uživatele přístavu	28
1.2.4 Odpovědnost provozovatele a vlastníka plavidla	29
1.2.5 Odpovědnost účastníka plavebního provozu	30
1.2.6 Odpovědnost vůdce plavidla a člena posádky plavidla	30
1.2.7 Odpovědnost provozovatele veřejné vodní dopravy	32
1.3 Odpovědnost v říční přepravě podle evropského práva	32
1.3.1 Nařízení o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách	32
1.3.1.1 Povinnosti dopravců a provozovatelů terminálů v případě přerušování cesty	33
1.3.1.2 Obecná pravidla pro informace a stížnosti	37
1.3.1.3 Prosazování a vnitrostátní orgány pověřené prosazováním práva	38
1.3.1.4 Zhodnocení nařízení	39
1.4 Odpovědnost v říční přepravě podle mezinárodního práva	40
1.4.1 Odpovědnost v říční přepravě podle Budapešťské úmluvy o smlouvě o přepravě zboží po vnitrozemských vodních cestách (CMNI, 2000)	40
1.4.1.1 Přepravní listina	43
1.4.1.2 Odpovědnost dopravce	48
1.4.1.3 Odpovědnost dopravce za zaměstnance a zástupce	51
1.4.1.4 Zvláštní důvody pro zproštění odpovědnosti	52
1.4.1.5 Stanovení výše náhrady škody	53
1.4.1.6 Nejvyšší částka odpovědnosti	54

1.4.1.7	Ztráta práva na omezení odpovědnosti	55
1.4.1.8	Oznámení škod	56
1.4.1.9	Promlčení	56
1.4.1.10	Neplatná ujednání	57
1.4.1.11	Jiné použitelné předpisy a jaderné škody	58
1.4.1.12	Kolizní ustanovení	58
1.4.1.13	Další dopravce	59
1.4.1.14	Dodací lhůta	60
1.4.1.15	Označení	60
1.4.1.16	Nebezpečné zboží nebo zboží poškozující životní prostředí	61
1.4.1.17	Odpovědnost odesílatele	62
1.4.1.18	Právo dopravce na odstoupení od smlouvy	62
1.4.1.19	Dodání zboží	63
1.4.1.20	Společná havárie	63
1.5	Závěr pojednání	63
1.6	Literatura	64
Kapitola 2: Společná říční havárie		66
2.1	Úvod do problematiky	66
2.2	Vývoj právní úpravy	67
2.3	Pojem společná havárie	69
2.4	Právní úprava společné říční havárie v různých předpisech	73
2.4.1	Dunajská pravidla	73
2.4.2	Rýnská pravidla	73
2.4.3	Německá úprava	74
2.5	Rozhodné právo	74
2.6	Pojem dispaš	75
2.7	Otázka existence společné havárie	78
2.8	Tuzemská právní úprava společné říční havárie	78
2.8.1	Definice společné havárie	78
2.8.2	Dispaš v říční plavbě	79
2.8.3	Zvláštní havárie	80
2.9	Závěr pojednání	80
2.10	Literatura	81
Kapitola 3: Rozhodování sporů z mezinárodní říční přepravy v soudním a rozhodčím řízení		84
3.1	Úvod do problematiky	84
3.2	Mezinárodní smlouvy upravující říční přepravu	84

3.3	Rozhodování sporů z mezinárodní říční přepravy v soudním řízení	87
3.4	Mezinárodní smlouvy upravující rozhodčí řízení	88
3.5	Česká legislativa o říční přepravě a cizí rozhodčí nálezy	89
3.6	Rozhodování sporů specializovanými rozhodčími soudy	89
3.7	Závěr pojednání	94
3.8	Literatura	95
Kapitola 4: Státní správa v plavbě		98
4.1	Úvod do problematiky	98
4.2	Státní plavební správa	99
4.3	Vnitrozemská plavba	99
4.3.1	Vodní cesta	101
4.3.2	Přístavy	104
4.3.3	Plavidla	105
4.3.4	Plavební rejstřík	107
4.3.5	Státní vlajka	107
4.3.6	Cejchování	107
4.3.7	Poznávací znaky	108
4.3.8	Pojištění	108
4.3.9	Radiotelefonní provoz	108
4.3.10	Vůdce plavidla	109
4.3.11	Člen posádky	109
4.3.12	Zahraníční plavidlo	110
4.3.13	Nehoda	110
4.3.14	Říční informační služby	111
4.3.15	Provozování vodní dopravy pro cizí potřebu	112
4.3.16	Provozování veřejné vodní dopravy	112
4.3.17	Nebezpečné věci	113
4.3.18	Provozování vodní dopravy na území nebo přes území České republiky zahraničním provozovatelem	113
4.3.19	Postavení cizinců	114
4.3.20	Regulace trhu vodní dopravy	114
4.3.21	Porucha trhu ve vodní dopravě	114
4.3.22	Účet vodní dopravy	115
4.4	Pravidla plavebního provozu	116
4.4.1	Vůdce sestavy plavidel	116
4.4.2	Kormidlující osoba	117
4.4.3	Maximální ponor	117
4.4.4	Nejvyšší povolené rozměry a nejvyšší rychlost plavby	117
4.4.5	Poznávací znaky	118

4.4.6	Optické signály	118
4.4.7	Zvukové signály	119
4.4.8	Rádiový přenos	119
4.4.9	Pohyb plavidel	120
4.4.10	Odpady	121
4.5	Přestupky	122
4.6	Správní delikty	125
4.7	Závěr pojednání	128
4.8	Literatura	129
	Vybraná judikatura	132
	Předpisy z oblasti říční plavby	142
B.	Letecké právo	163
Kapitola 1:	Odpovědnost v mezinárodní letecké přepravě	165
1.1	Úvod do problematiky	165
1.2	Odpovědnost v letecké přepravě podle vnitrostátního práva	166
1.2.1	Odpovědnost provozovatele	167
1.2.2	Provozovatel při opravě letadla	170
1.2.3	Zneužití letadla	171
1.2.4	Určení provozovatele v pochybnostech	172
1.2.5	Škoda způsobená odcizením nebo ztrátou přepravované věci	173
1.2.6	Vypořádání při střetu provozů	174
1.2.7	Odpovědnost vlastníka letiště	176
1.2.8	Odpovědnost tuzemského leteckého dopravce	177
1.2.9	Odpovědnost provozovatele letiště	178
1.3	Odpovědnost v letecké přepravě podle evropského práva	178
1.3.1	Nařízení o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod	178
1.3.2	Nařízení, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů	181
1.3.2.1	Odepření nástupu na palubu	183
1.3.2.2	Zrušení letu	184
1.3.2.3	Významné zpoždění letu	185
1.3.2.4	Právo na náhradu škody	186
1.3.2.5	Právo na proplacení výdajů nebo na přesměrování	187
1.3.2.6	Změna třídy na vyšší nebo nižší	188
1.3.2.7	Osoby s omezenou pohyblivostí nebo zvláštními potřebami	188
1.3.2.8	Další náhrady	189

1.3.2.9	Právo na následný postih	189
1.3.2.10	Povinnost informovat cestující o jejich právech	189
1.3.2.11	Vyloučení zproštění odpovědnosti	190
1.3.3	Návrh nařízení o změně nařízení č. 261/2004 a nařízení č. 2027/97	190
1.4	Odpovědnost v letecké přepravě podle mezinárodního práva	197
1.4.1	Odpovědnost v letecké přepravě podle Varšavské úmluvy změněné v Haagu r. 1955	197
1.4.1.1	Odpovědnost dopravce za smrt, zranění, poškození na těle cestujících, zničení, ztrátu a poškození zapsaných zavazadel nebo zboží	202
1.4.1.2	Odpovědnost dopravce za zpoždění	204
1.4.1.3	Hranice odpovědnosti	204
1.4.1.4	Prolomení hranic odpovědnosti	205
1.4.1.5	Procesní otázky	206
1.4.1.6	Kombinovaná přeprava	207
1.4.1.7	Rozhodčí řízení	207
1.4.2	Odpovědnost v letecké přepravě podle Guadalajarské úmluvy	208
1.4.3	Odpovědnost v letecké přepravě podle Montrealské úmluvy	211
1.4.3.1	Odpovědnost dopravce za usmrcení a zranění cestujících, poškození zavazadel	213
1.4.3.2	Odpovědnost dopravce za poškození nákladu	214
1.4.3.3	Odpovědnost dopravce za zpoždění	215
1.4.3.4	Zproštění odpovědnosti dopravce	215
1.4.3.5	Náhrada škody v případě usmrcení nebo zranění cestujících	216
1.4.3.6	Limity odpovědnosti, zpoždění zavazadla a nákladu	216
1.4.3.7	Zálohy	218
1.4.3.8	Podklady pro uplatnění žaloby	218
1.4.3.9	Zaměstnanci, agenti, sdružování nároků	219
1.4.3.10	Včasné oznámení reklamace	219
1.4.3.11	Lhůta pro podání žaloby	219
1.4.3.12	Postupná přeprava	220
1.4.3.13	Kombinovaná přeprava	220
1.4.3.14	Vztahy s jinými dokumenty Varšavské úmluvy	220
1.5	Rozhodování sporů z mezinárodní letecké přepravy v soudním a rozhodčím řízení	221
1.5.1	Soudní pravomoc	222
1.5.2	Arbitráž	223

1.6	Závěr pojednání	223
1.7	Vybraná judikatura	225
1.8	Literatura	237
Kapitola 2: Ochrana civilního letectví		244
2.1	Úvod do problematiky	244
2.2	Mezinárodní smlouvy na ochranu civilního letectví před protiprávními činy	245
2.2.1	Ženevská úmluva o volném moři (1958)	245
2.2.2	Tokijská úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla (1963)	245
2.2.3	Haagská úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970)	246
2.2.4	Montrealská úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971)	246
2.2.5	Protokol o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňující Montrealskou úmluvu (1988)	247
2.2.6	Aplikace Tokijské, Haagské a Montrealské úmluvy	247
2.2.7	Trestnost	249
2.2.8	Extradice	249
2.2.9	Režim tzv. konkurující jurisdikce	250
2.2.10	Další právní závazky z Haagské a Montrealské úmluvy	250
2.2.11	Úmluva o značkování plastických trhavin pro účely detekce (1991)	251
2.3	Evropská legislativa na ochranu civilního letectví před protiprávními činy	252
2.3.1	Nařízení o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví	252
2.3.2	Nařízení o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy	253
2.3.3	Nařízení, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy	254
2.3.4	Nařízení, kterým se mění nařízení č. 300/2008, pokud jde o specifikace národních programů řízení kvality v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy	254
2.3.5	Nařízení, kterým se stanoví postupy pro provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy	255
2.3.6	Nařízení, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti	256

2.4	Česká legislativa na ochranu civilního letectví před protiprávními činy	256
2.4.1	Zákon o civilním letectví	256
2.4.2	Vyhláška o ochraně civilního letectví před protiprávními činy	262
2.4.3	Předpis L 17 – Bezpečnost – ochrana mezinárodního letectví před protiprávními činy	262
2.5	Závěr pojednání	266
2.6	Literatura	267
Kapitola 3: Právní režim vzdušného prostoru		270
3.1	Úvod do problematiky	270
3.2	Definice letadla	271
3.3	Pravidla létání	272
3.4	Letový provoz	276
3.4.1	Klasifikace vzdušných prostorů	277
3.4.2	Letové provozní služby	279
3.4.3	Odpovědnost při poskytování letových provozních služeb	280
3.5	Let nad státním územím	283
3.5.1	Let nad pobřežním mořem	284
3.6	Let nad volným vzdušným prostorem	285
3.6.1	Let nad přilehlou zónou	285
3.6.2	Let nad mezinárodními průlivy	285
3.6.3	Let nad souostrovními vodami	287
3.6.4	Let nad výlučnou ekonomickou zónou	288
3.6.5	Let nad vodami pevninské mělčiny	290
3.6.6	Let nad volným mořem	291
3.6.7	Let nad Antarktidou	291
3.7	Pátrací a záchranné služby	292
3.8	Letecké svobody	296
3.9	Závěr pojednání	297
3.10	Literatura	299
Kapitola 4: Státní letecká správa		302
4.1	Úvod do problematiky	302
4.2	Státní příslušnost letadel	302
4.3	Letecký rejstřík	303
4.4	Značky státní příslušnosti	304
4.5	Vlastnické a zástavní právo k letadlům	305
4.6	Letová způsobilost	307
4.7	Způsobilost členů posádky	308

4.8	Letecký podnik	310
4.9	Letiště	312
4.10	Státní správa v civilním letectví	315
4.10.1	Ministerstvo dopravy	315
4.10.2	Úřad pro civilní letectví	316
4.10.3	Ústav pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod	320
4.10.4	Státní dozor	323
4.10.5	Řízení letového provozu	326
4.10.6	Výzkumný a zkušební letecký ústav	328
4.10.7	Ústav leteckého zdravotnictví	328
4.10.8	Letiště Praha	329
4.11	Mezinárodní vládní organizace pro oblast letectví	330
4.11.1	Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO)	330
4.11.2	Evropská konference pro civilní letectví (ECAC)	332
4.11.3	Evropská organizace pro bezpečnost letového provozu (EUROCONTROL)	332
4.11.4	Evropská agentura pro bezpečnost letectví (EASA)	333
4.11.5	Ostatní mezinárodní vládní organizace pro oblast letectví	334
4.12	Mezinárodní nevládní organizace pro oblast letectví	335
4.12.1	Mezinárodní sdružení leteckých dopravců (IATA)	335
4.12.2	Mezinárodní rada letišť (ACI)	336
4.12.3	Mezinárodní společnost pro letecké komunikace (SITA)	336
4.12.4	Mezinárodní federace sdružení dopravních pilotů (IFALPA)	337
4.13	Sankce	337
4.13.1	Přestupky	338
4.13.2	Správní delikty	341
4.13.3	Trestné činy	349
4.14	Závěr pojednání	350
4.15	Literatura	352
	Předpisy z oblasti letectví	356
	Věcný rejstřík	379
	O autorovi	386